

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 82. Idem errores non sine adstantium offensione a Blandrato
propugnati..

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

§. LXXXII.

Iidem errores non sine adstantium offensione a Blandrato propugnati.

Lubien. l. c. **C**um ergo Blandratus amico suo, qui cap. 5. & 6. ejus caussam adeo strenue tuebatur, opem ferre satageret, pro vindicando

Sandius
p. 186.

paratu part. 7. l. 2. cap. 3. art. 3. fol. 314. Adeo nimirum scite Calvinus in iis, quæ de Trinitate, Incarnatione, Eucharistia, Baptismo, Præscientia, & Prædestinatione impie scripsit, infelicem hanc gradationem docet, utque præcones Tigurini devotionem suam erga Mahometismum toti mundo luculentius ostenderent, Alcoranum, imposturis, spurciis, & blasphemis plenum, dignum judicarunt, quem per Bibliandrum versione latina donarent: demonstrare, credo, volebant, quale Evangelium populo annunciarent. Certe Florimundus Ræmundus lib. 4. de ortu hæresum. cap. 9. prælongam, & exactam parallelam dicit inter Evangelium Mahometis, & id, quod novi isti Apostoli prædicarunt, ostenditque prolixè similitudinem quoad dogmata, & doctrinam fidei, quoad propagationem violentam, armis, & provincialium incendiis peractam, quoad variationem suæ utriusque Religionis in sectas innumeræ divisæ &c. exhibet denique idem auctor conatus protestantium, ut cum Turcis foedere jungantur in Christianorum perniciem.

cando honore suo non minus audacter, **Sæcul. XVI.**
ac antea Statorius declamabat, præ-
primis affirmans, quod præter ea,
quæ disertis verbis in Sacro Codice
continentur, aut saltem clara, ac intel-
lectum convincinge, sponteque fluente
consecutione deduci queunt, nihil sit
credendum, eoque fides tam in suo,
quod habet, motivo, quam objecto
simplex, ac divina sit. Huic errori ad-
jecit, quod ea, quæ in Symbolo Apo-
stolorum comprehenduntur, non ad-
modum consona sint Sacris literis, mi-
nus vero his consonent illa, quæ con-
tinentur in Symbolo Nicæno, vel Con-
stantinopolitano, aut in illo, quod D.
Athanasio adscribitur. Verum Hiero-
nymus Ossolinskius Vir Nobilis hanc
Blandrati temeritatem indignatus, Sy-
nodi nomine eidem, quod perversis a
se propugnatis, atque inter fideles diffe-
minatis dogmatibus universo confessui
gravem præbuisset offenditionem, denun-
tiabat: ut vero hujus exprobationis
æquitatem coprobaret, in testem ad-
vocabat Lismaninum tunc præsentem,
qui iniquo ferebat animo, quod Stan-
carus quemdam perversum librum cui-
dam fœminæ Nobili legendum dedisset.
Ast Lismaninus, cum opinionem Blan-
drato adversam propugnasse, credi haud
vellet, se hac super re in testem
Hist. Eccles. Tom. XLIV. U fuisse

Sæcul. XVI. fuisse vocatum ægerrime ferebat, mox
A.C. 1561. que Patris æterni prærogativam supra
 Filium rursus urgere cœpit, hancque
 blasphemiam Ossolinskio persuadere co-
 natus est, adducta veterum Patrum
 auctoritate, prout jam antea fecerat in
 sua epistola ad Joannem Charninskium;
 unde frequens, eaque accerrima orie-
 batur verborum alteratio, qua in con-
 yitia desinente sese mutua objurgatione
 tanquam hæreticos traducebant: cete-
 rum hi, qui reliquis magis moderati vi-
 debantur, ut contentioni finem impo-
 nerent, illos, qui Blandratum, & Lis-
 maninum hæresis postulabant, ad id
 adigebant, ut læsum honorem eis re-
 pararent, ea tamen lege, ut Blandra-
 tus fidei professioni subscriberet, quo
 facto ab hæresis crimine, de quo ac-
 cusatus esset, immunis haberetur.

§. LXXXIII.

*Synodi, & Ratzevilli Palatini epi-
 stolæ ad Calvinum.*

Cum Calvinus sua arrogantia, ac li-
 teris ad Blandrati ignominiam, qua
 in hoc Pindezoviensi conventiculo ob-
 ruebatur, haud parum contulisset, hinc
 hæretici haud abs re fore censem, ut
 Synodus datis ad Calvinum, & Bul-
 lingerum literis ambos de rei gestæ se-
 rie certiores redderent; itaque Lis-
 mani-